

skolerne, som blive uddelte, lovlig knappe, have jo Amtsskoleraadene ogsaa deres Ansvar i den Henseende, og da det ærede Medlem, saa vidt jeg ved, selv er Medlem af et saadant, er det navnlig der Stedet for ham til at virke for at faa Understøttelsen gjort større. Vi have fra vor Side altid holdt paa, at Staten gav Halvparten, og vi have Aar efter Aar forhøjet Summen. Jeg ser ikke, at vi kunne gøre mere. Amtsskoleraadene, som kende de nærmere Forhold, ere de nærmeste til at have Kontrollen med hele Sagen, og den maa man ogsaa overlade dem.

Den højtærede Minister sagde, angaaende Biskopembederne og Præsteembedet i Rind vilde Kultusministeren møde med ny Oplysninger mellem 2den og 3die Behandling. Ja, vi kunne jo se paa disse Oplysninger — jeg har ikke megen Tro til, at det vil ændre Udvalgets Stilling synderlig, thi jeg har hørt et Nys om, hvad disse Oplysninger indeholde, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Foreløbig maa vi stemme for Forslagene, som de ere opstillede.

Angaaende Professoratet i det rets- og statsvidenskabelige Fakultet oplyser den højtærede Minister, at Finansministeren der sidder i en Slags Naadestand, idet det for ham er Naadensaar indtil April Flyttedag. Han er baade Finansminister i Landet og sidder tillige med en Huslejeportion fra Universitetet. Den højtærede Minister sagde, at naar vi nu kom til April Flyttedag, maatte der indtræffe et af to. Enten maatte Finansministeren fremdeles nyde Huslejeportionen, og det vilde sige, at han gik tilbage og blev Professor ved Universitetet, eller ogsaa vilde Finansministeren ikke have noget imod, at Huslejeportionen opteredes af en anden. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at Forholdet kan være dette, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Huslejeportionen skal gaa over til en anden, kan være afhængigt af, om Finansministeren har noget imod det eller ikke. Jeg maa dog tro, at der om disse Huslejeportioner er faste Regler. Den Regel, der staar i Lønningslovens § 5, er fast nok. Der staar udtrykkelig, at de ældste Professorer have Ret til enten at bo i Professorgaardene eller at faa Huslejeportioner, og man skulde altsaa tro, at naar Embedet blev ledigt, havde de ældste Professorer denne Ret uden at behøve at spørge om, hvorvidt Finansministeren syntes om, at de krævede den, eller ikke syntes om det. Jeg vidste ikke af, at der med Hensyn til disse Huslejeportioner var Naadensaar. Den højt-

ærede Minister oplyste os om dette i Gaar og sagde, at det var gamle Regler, som man ikke saadan kunde kende, naar man ikke var særlig inde i disse Sager. Universitetsfundatsen af 1788 tror jeg ikke indeholder noget om den Slags Ting, og det er det eneste, jeg ved om denne Sag. . . . (*Justitsministeren* [Goos]: Det var ganske andre Forhold den Gang!) . . . Det kan godt være. Derimod staar der i Universitetsfundatsen, at en Professor skal holde sig til den Profession, han er kaldet til, men det betyder maaske heller ikke noget nu, da det er saa gammelt. Ministeren oplyste, at Professorpladsen stod ledig for, at den vedkommende Professor kunde genvindes for Universitetet, idet man ikke havde andre kvalificerede Personer til at sætte ind i dette Professorat. En saadan Embedsledighed har ogsaa fundet Sted tidligere, og han nævnte saaledes den tidligere Justitsminister Nellemann, sig selv foruden den nuværende Finansminister. Der synes altsaa ikke at være stor Trang til alle Professoraterne, siden der næsten stadig i de sidste 25 Aar har staaet et Professorat ledigt i det juridiske Fakultet (*Justitsministeren* [Goos]: Ikke i de 19 Aar!) Naa, lad os saa sige 19 Aar, men de 6 Aars Ledighed er jo heller ikke noget Bevis for, at der er stærk Trang til Stede ved Universitetet til alle Professoraterne. Ministeren sagde ogsaa, at det gjorde ikke saa meget, at der stod et Professorat ledigt, fordi Studenterne havde Bøger at læse i. Jeg troede nu, at det, at være Professor, var en mere fri Stilling, saa at Professorerne ikke sank ned til at være en Slags Hørere som Lærere i de latinske Skoler i gamle Dage. Jeg troede, at Professorerne vare Videnskabsmænd, og at de studerende ikke saaledes kunde nøjes med at gaa hen og slaa op i en Bog for at læse sig til, hvad en Professor skulde have sagt. Saaledes synes det imidlertid at være Tilfældet i det juridiske Fakultet. Naar Studenterne blot have en hektograferet Bog at læse i, gaar det godt, enten der er Professorer eller ej. Det synes jeg, man faar ud af den ærede Ministers Forsvar for, at dette Embede staar ledigt.

Som det forholder sig med Huslejeportionen, synes det ogsaa at forholde sig med Pladsen i Konsistorium. Det er jo saaledes, at de to juridiske Professorer, der have den største Anciennitet, ere selvskrevne Medlemmer deraf. Hvorledes en Plads kan forbeholdes, naar Embedet er ledigt, kan jeg heller ikke rigtig forstaa, navnlig naar man bliver ved at lade den